

Groen licht om te gamen

Maryssa Dennis
Kerkijdschriften
(Gebaseerd op een
waargebeurd verhaal)

Hoe kon Nathan ervoor zorgen
dat het licht op groen ging?

Nathans vingers drukten vliegensvlug de knoppen op de controller in. Hij was bijna klaar met dit level! Hij staaarde naar de tv terwijl zijn raket de groene laserstralen ontweek.

'Nathan, etenstijd!' riep mama.

Boem! Nathans raket werd geraakt. Nathan mopperde. Nu moest hij opnieuw beginnen. Maar hij wist dat hij dit level kon halen als hij het nog één keer probeerde.

Papa kwam binnen. 'Heb je mama niet gehoord? Het is etenstijd.'

Nathan zuchtte en pauzeerde het spel. Met papa ging hij bij de rest van het gezin aan tafel zitten. Nathan schrokte het eten zo snel mogelijk naar binnen. Hij wilde weer gaan spelen.

'Bedankt! Dat was lekker.' Hij sprong van zijn stoel.

'Niet zo snel, jongen', zei papa. 'Mama en ik willen even met je praten.'

Oei. Zou Nathan op zijn kop krijgen?

Toen iedereen klaar was, bleven mama, papa en Nathan aan tafel zitten.

'We hebben gemerkt dat je erg veel met videospelletjes bezig bent', zei papa.

Nathan kreeg het benauwd. 'Maar die zijn zo leuk.'

'Dat zijn ze zeker,' zei mama. 'Maar andere dingen zijn ook leuk. We misten je gisteren toen we samen gezelschapsspelletjes aan het spelen waren. Het is veel leuker als jij ook meedoet!'

Nathan had gisteravond een geweldig bonuslevel gespeeld. Toen hij het eindelijk geklopt had, was zijn familie al klaar met spelen. Hij vond het jammer dat hij die kans gemist had.

Nathan fronste. 'Mag ik dan geen videospelletjes meer spelen?'

'Dat hebben we niet gezegd', zei papa. 'We willen gewoon dat je beseft hoeveel tijd je met gamen doorbrengt. En we willen dat je genoeg tijd overhoudt voor andere belangrijke dingen, zoals je karweitjes, huiswerk en Schriftstudie.'

Nathan boog zijn hoofd. 'Ik heb die dingen inderdaad een beetje verwaarloosd.'

'We zijn ervan overtuigd dat je een beter evenwicht kunt vinden', zei papa.

'Willen jullie me helpen?' vroeg Nathan.

Mama glimlachte. 'Natuurlijk!'

Nathan, mama en papa besloten samen hoelang Nathan elke dag videospelletjes mocht spelen. Ze bedachten een plan. Ze hingen naast de tv een poster met een verkeerslicht. Als Nathan kon stoppen met spelen als mama en papa hem riepen, ging het

verkeerslicht op geel. Als ze het hem meer dan eens moesten vragen, werd het rood. En als hij op eigen houtje kon stoppen voordat ze het vroegen, werd het groen.

Elke avond voor het slapengaan bespraken ze hoe Nathan het die dag had gedaan. Als het verkeerslicht op rood stond, kreeg hij de volgende dag minder tijd om te spelen. Maar als het groen bleef, zouden mama en papa hem mee naar het ruimtevaartmuseum nemen!

Nathan wist dat het moeilijk zou zijn om zijn gewoonten te veranderen. Maar hij wilde de uitdaging aangaan.

De eerste dagen bleef het verkeerslicht op geel. Toen maakte Nathan een foutje en moest het op rood. Hij wilde de volgende keer zijn uiterste best doen. Dus de volgende dag zette hij een wekker zodat hij wist hoelang hij aan het spelen was. Eindelijk ging het licht op groen!

Na een paar 'groene' dagen namen mama en papa hem mee naar het ruimtevaartmuseum. Nathan staaarde naar de enorme raket. Die leek op de raket in zijn spel, alleen cooler. Hij grijnsde. Het was leuk om er samen met mama en papa te zijn. Hij wilde zien hoelang hij op groen kon blijven! ●

Dit verhaal vond plaats in de Verenigde Staten.

ILLUSTRATIES: CAROLINA FARIAS

Je kunt net als Nathan zelf een plan bedenken!

Praat erover met je ouders.

